

გ ა ზ ა თ ი ლ ი რ ს

ნომერი	მან. კ.	ნომერი	მან. კ.
12	10	6	6
11	9 50	5	5 50
10	8 75	4	4 75
9	8	3	3 50
8	7 25	2	2 75
7	6 50	1	1 50

ცხადვე ნომერი—ერთი შუარი

ივერი

აზიის დასავლეთი და ცენტრალური ნაწილის მთელი ნაწილი დასავლეთი უნდა მივხაროდ: თვითონ რადაც ციას, კეთილ ში, აუჯლის ქუჩაზე; ვიანცოვ ძეგლის პირდაპირ, ახვ. გრუნსისკის სახ. ღმირა-იოსების გამარჯვებულ საზოგადოების განცხადებით, სათავად-სახარო პანკის სახლში; სახლის ქუჩაზე.

ფსი განცხადების: ჩვეულებრივი სტრუქტურა რვა კაპოტი.

1877—1893

ს ა ზ ლ ი ტ ი კ ა და ს ა ლ ი ტ ე რ ა ტ ი ყ რ ა გ ა ზ ე თ ი

1877—1893

რადამატი სომხურ ჟურნალის „აზიურ“ და „ბარაზ“-ის, რედაქციის დასავლეთის ნაწილის მთელი ნაწილი დასავლეთი უნდა მივხაროდ: თვითონ რადაც ციას, კეთილ ში, აუჯლის ქუჩაზე; ვიანცოვ ძეგლის პირდაპირ, ახვ. გრუნსისკის სახ. ღმირა-იოსების გამარჯვებულ საზოგადოების განცხადებით, სათავად-სახარო პანკის სახლში; სახლის ქუჩაზე.

ფსი განცხადების: ჩვეულებრივი სტრუქტურა რვა კაპოტი.

პანაშვილი პარასკევი, 27 აგვისტოს, საღამოს 7 საათზე.

ბეჭდვა და გამოცემა შპოლოვის დამლაგებლის მიხედვით და მოლაგება სერაფიმოვი

საქართველოს კალენდარი

1894 წლისათვის.

საქართველოს კალენდარი გინცხადების დაბეჭდვის მსურველთა შორის მიმართონ გამომცემელს ვადი. გულისა ქ. ტფილისში სათავად-სახარო პანკის.

ფსი: 1 გვერდი წიგნის თავში 12 მან., ბოლოში 5 მან., 1/2 გვერდი 3 მან.

(5—1)

საპროცესო ცვლილება

იქნება არც ერთი ნაწილი ერის ცხოვრების ისეთი საუკეთესო დღეა და დიდმნიშვნელოვანი არ იყოს, როგორც სწავლა-განათლება. მაგრამ, სამწუხაროდ, ჯერ ვერ ვხედავთ, რომ ამ საგანს ჯიშვითად ადგილი ჰქონდეს დამოუკიდებელი; ვერ ვხედავთ, რომ იგი დირსეულად და საფუძვლიანად იყოს გამოძიებული, განმარტებული და დამდგარი—ისე, როგორც ჭეშმარიტებისა.

ფალეტონი

პარტიკულარული შორის

უწინ და ეხლა.—საინტერესო ხანა ჩვენის ცხოვრებისა.—აღუბ-მცემების წარმოება.

ვიღრე ჩვენი თანამემამულე გიიღრე ფულის გემოს, მანამდე ქართველი ქართველს ცხოვრებას კიდევ ბევრი არა უჭირდა-რა. პური ბევრი გვქონდა, ღვინო უმეტესი, საკლავი ბოლოად, შინაური ფრინველი საკმაოდ. აბრეშუმი სახლში მოგვეყენა, ჩვენთვის საჭირო საცემლის თითქმის ყველაფერს ჩვენვე ვართავდით და ვკვრავდით. მიწა-წყალს არავინ გვეღაფავდა, და ვიყავით ჩვენთვის ამ მხრივ უდარდელად—მომეტყველებული ჩვენგანი არ დაუღონებია ლუკმა პურის უქნალობას. თუ ან სივანებო რამ საცემლზე დადგარი-ბოლო თვლი, ან საცემლზე მიგვივიდოდა გული, იღვინო სარჩო მოგვეძინებოდა ვადამეტებული, რომ ხელი მიგვეწვინა იმ საცემლისა და

ტყუას და ისე აწვინოთ თავი, რომ იგი მშვენიერად მომზადებულია. აქ იმხვედ-გი ადარ არის ზრუნვა, რომ მასწავლებელი ეყვანოს სუსტს მოწვევს და დაეხმაროს, ასწავლოს, არამედ იმაზედ არის მიქცეული მთელი ყურადღება, რომ პირველად მკორე დევნოს, შური უქმოს და მეორე-გი თავის დასაცავად ეყვლოს დონე და სავა-ლეობა იმხაროს.

ცხადია, რომ ამ წესით სწავლა და ზნეობა უმარტივოა, რასაკვირველია, დიდთ ბრგოლდება.

ამ გზითვე განკარგულებას განათლების მინისტრისას, ისიც უნდა დაეხმაროს, რომ ნიშნების დასამოწმებელი თითოეული შე-მთხვევაში, რადესაც ისინი თავის გაკვეთილს უამბობენ მასწავლებელს, ავრთვე უნდა ჩათავალოს ცუდ სავალებად. საჭიროა კეთილი დამოკიდებულების დასაარსებლად მოწვევითა და მასწავლებელთა შორის ნიშნების დასამსრულებლად მოსაზრებელი იქნას, რა-ნადაც მოწვევით თითქმის ყოველთვის კარგის ნიშნის მისაღებად ემზადება და დაახლოვებით მან იცის, როდის მოუწევს რიგი, რომ გაუვანელი იქნეს გაკვეთილის სათქმელად. უმარტივო მხოლოდ იმას სცადებოდა, რომ გაკვეთილი კარგად მიუგოს და ან როგორც საშუალებით მიუგოს, ურ-ში ჩაწერულიებით, სახელით-ზე დაწერილი და წკაიბებით თუ სხვა რამ იმსტატობით—ეს სულ ერთია. მაგრამ ნამდვილი სწავლა და მეცადინეობა მთლიან საგნის შესასწავლად, ისე შესასწავლად, რომ დღეს-გი არა, ხვა-ლაც იცოდეს და რამდენსამე წლის შემდეგაც, რასაც მასწავლებელისა.

მარტან თითონ განათლების მინისტრმა მიუწერა სამაწავ-ლო ოქტის მზრუნველთა სახელმძღვანელოდ, რომ მასწავლებელთა და მოწვევითა შორის საჭიროა დადარსებულ იქნას მეგობრული და მოკიდებულება და გულ-წრფელობა. ბ-ნმა მინისტრმა აღნიშნა თავის ქაღალდში, რომ დღეს მასწავლებელი და მოწვევით ერთმანერთს მტრულად უმხერენ: მასწავლებელი გადარჯებულა, რომ მოწვევით როგორმე შეურჩიოს ისეთი დრო, რადესაც მან გაკვეთილი არ იცის, და თავის მხრით მოწვევს ხმარობს ყოველს დანებსა და ხერხს, რომ მასწავლებელი მოა-

საქმოსისთვის. მაგრამ ავრ შვიც-ვალა ეპითო-ვიარება. ფულმა ჩვენ-შიც თანდთან მოიბოვა ის ყოველად მონღოლური ძლიერება, რომე-ლსაც იმისი იგი დაწინაურებულ ქვე-ყნებში, სადაც მთელი ავლადიდება ლოდ აზნებულა ფულზედ და მის რაოდენობაზედ. ჩვენც გავივით გე-მო ფულის, თუცა-კი მის ნამდ-ვილს მნიშვნელობას ვერ მივუხდით პირველში. ჩვენა ვნახეთ, რომ კაცი ფულით იშოვნის თითქმის ყოველ საიამოვნებას—ფულით იყიდის არა თუ საქმელ-სასმელს, არამედ რა გინდა სული და გული, ფულის შემწეო-ბით მოახერხებს გაუთავებელს ქიფ-სა და დროს გატარებას. ამ მხრივ შემხლად ქართველმა კაცმა ფულს და თანხად ასეთის შეხედულობის-ც მოაწყო თავისი საქმე—ფულად აქ-ცია ყოველივე, რასაც-კი ჩვენში ფა-რა, ჭონდა და ამ ფულსაც მხოლოდ გამოპრა იმას, რაც მასში ვგულე-ბოდა სახარბილო, ე. ი. დროს გა-ტარებას და ქიფს. ვიქიფეთ თი-თქმის ნახევარი საუკუნე და ქიფის დადავალეთ უეტისი ნაწილი იმ

ბელს უპასუხებს—ეს სრულიად დავიწყებულია. ან-გი როგორ მო-თხოვება ბავშვს, რომ მომავალ-ზე იზრუნოს, რადესაც მისს აზრით დღეს თავდება მისი ბედი და უბედობა: დასვაშ მასწავლებელი 1, თუ 5?

კარგია კადვე, თუ მოწვევად კარ-გი ნიშანი მიიღო, მაშინ მისი დამო-კიდებულება მასწავლებელთან კარ-გისა და მშვიდობისი, მაგრამ ვი მასწავლებლის ბრალი, თუ მოწ-ვევს ცუდი ნიშანი დაუსვა! უსამართ-ლოდ დევნილი—როგორც ამ-ბოლს ყოველი ზარმატი ვაწილი—მუსიკე ავზუნება და განმსჭვ-ლებს სძულავლით და შურისძი-ებით მასწავლებელისადმი და ხან-დისხან ეს ცაბორტება იზარისხა-მდე მიადწევს ხოლმე, რომ თავის მომდგარს ხელითაც შეეხება.

ასეთი შედეგი მოსდევს ნიშნების დასამს და სუსტის მოწვევების დე-ვენას.

ცხად ყოველ მხრითან ის-მის სურვილი, რომ ეს წესი მოი-სპოს და მიქცეულ იქნას ურად-დება მხოლოდ იმაზედ, თუ საზოგა-დლო მთელის წლის განმავლო-ბაში როგორ სწავლობს მოწვე-ვა და როგორ ესმის საგანი. ხოლო, რომელსამე შემთხვევაში უმარტი-მა იცის გაკვეთილი თუ არა, ეს არ უნდა ჩავთვალოს ბავშვს მამ-კვეთებულ ცოდავად.

სანატრელია, რომ გავასი-ის ოქტის მზრუნველსაც მიქ-ციის ყურადღება ამ საზოგადო-აზრს და დაწესდეს ერთხელ და სამუდამოდ მასწავლებელთა და მოწვევითა შორის ის სასრული კეთილი დამოკიდებულება, სიყვ-რული და მეგობრობა, რომელიც არის თავდები ყოველის წარმატე-

თუ გონებრივი, თუ ზნეობრივი და თუ ქონებრივი, დასრულებული ჩვენთა დეწილი მისილ მამა-პაპათაგან, ყოველივე შესაძლებლად შეგვიცი-რებია, შეგვიხილებია, მიგვიწე-წევს თითქმის უკანასკნელ ყუმფ-ენახეთ, რომ აუტკივარი თავი ჩვენი-სავე ხელით ავტიკივებია, უწინდ-ელი უზრუნველ ყოფილი კეთილდ-ობა გარდავიქმნა თითქმის საყო-ველთაო გაქირვებულ ყოვლად, რა-მისილსაც თუ მალე არ დავისე-ნით თავი, მთელი ჩვენი ცხოვრება-საშინელს განსაცდელში მოგვწყდ-ევა, და შედგეს ნულარი კითხვათ.

დღეს სწორედ საინტერესო ხანა დღეა ჩვენს ცხოვრებაში. ქართველი ხალხი საგონებელში ჩავარდა და დიდ მთელს ერი მიეცა ფიქრს, ჭი-ჭრობს არა მარტო თვითო-ორიო-საუკეთესო წარმომადგენელი ქარ-ველთა, არამედ ჭიჭირობს ყველა, ვისაც-კი მხრებზედ გოგონის ნაცვლად მართლა თავი აბია.—მერე რა შე-ქმნა ყოველს ჩვენგანს საფიქრებ-ელი ფრიდ სსიქედული და სანუ-

ბისა. საჭიროა მხოლოდ ბავშვის გულის მოგება და, რაგი მასწავ-ლებელმა ეს მოახერხა, მაშინ უე-ჭველია, სწავლებაც და ადზრდაც ჩინებულად მოეწევა.

ოქტობრული ცნობა ხოლმის შესახებ

ავგისტოს 24 დღით, მიხეილის საავადმყოფოში სულ ცხრა ხოლ-ერით ავადმყოფი იყო, სამხედროში ორი და ერთი თავის სახლში.

ავგისტოს 24 მიხეილის საავად-მყოფოში მკორე პალატაში ხოლ-ერით ავად გახდა ალექსანდრე პეტ-ლოვი.

იმვე დღეს მორჩა და გამოვიდა მიხეილის საავადმყოფოდან ნიკო-ლოზ ბულნოვი (შვილი).

ამ თვის 25, დღით, მიხეილის საავადმყოფოში სულ შვიდი ხოლ-ერით ავადმყოფი დარჩა.

ავგისტოს 25, პოლიციის მეშვი-დე ნაწილში ხოლმით ავად გახდა და მიყვანეს მიხეილის საავადმყო-ფოში სპარსეთის ქვეშევრდომი ნარ-დი-სიო-ოლი.

იმვე დღეს გამოიწერა მიხეილის საავადმყოფოდან ზინიდა ფრტევისა.

გუშინ დღით მიხეილის საავად-მყოფოში სულ 7 ხოლმით ავად-მყოფი იყო.

სამხედრო საავადმყოფოში 24 ავ-გისტოს მიყვანეს ხოლმით ავად-მყოფი 2.

ამვე დღეს გამოიწერა სამხედრო საავადმყოფოდან 2 ჯარის კაცი.

ავგისტოს 24-ს რკინის გზის საავადმყოფოში მიყვანეს ხოლმით ავადმყოფი ისილორე ლახარეს ძე შალამბიაშვილი 19 წლისა, რომე-

გე მო საგანი: ფსი მოვიკლოთ ეკო-ნომიურის სარბილზედ, გავადლო ფსიკი ღრმად, რომ ამ სარბილზედ გვეჭიროს საკუთარი დღილი და არ იყოთ თავიდან მოსაზრებელი ისე ადგილად, როგორც არის ბუმბული, რომელსაც ქარი ხან აქეთ წაიღებს და ხან იქით.

ქართველ განათლებულ საზოგადო-ებაში, გერმანიულ მომხმარებელ ამხა-ნავაობა წახედულობით, ამ თხუთმე-ტის თუ ოცის წლის განმად დარტალო-და აზრი დღეობის განმართვისა სო-ფულად. დღმოს შემწეობით უნდო-დათ ხალხი დაქსნათ მელქქეთა და ვაჭართ ხელდღან. მაგრამ რა-კი დღმოს აზრი ვერ ვიგოთ ხალხმა და ამსთანავე რა-კი თვითონ დღეო დამოკიდებული იყო აქაურსავე ვა-ჭრების ოღბ-მიცემობაზედ და არა ჭკონდა შეძლება პირდაპირ მექარ-ხნებთან დაქვირა საქმე, ამიტომ ვერც ფსი მოიკითა ქართველ სა-ზოგადოებაში. თითქმის ყოველ ქართველი დღეო რამდენსამე წლის განმავლობაში კი ირინდასიოცხლის ნიშნ-წყალს და მერე საცოდავს

ლოც ხოლერით ავად გაზმდარა რკინის გზის ქიათურის შტოზე. გუშინ ტუნი-რაღან მუშებსა და გადმოსახლე-ბულთ შუქლიანთ გადმოიტანონ ხო-ლერა, ამიტომ ქალაქმა უნდა ინა-ღელოს მათი პატრონობა, დღესინ-ფექცია, სადგური და სასმელ-საქე-ლით. ქალაქის მოურავის მოადგილე მანი იზილოვი სწერს ბ-ნს გუბერ-ნატორს, რომ გადმოსახლებულთა მოვლა-პატრონობა კანონის ძალით არ ექვემდებარება ქალაქებს, რომ შარშან მათ პატრონობა აღმოუჩინა ადგილობრივმა ადმინისტრაციამ და რომ ქალაქის გამგეობას მაინც და მაინც შეუძლიან ხასიროს მხოლოდ დღესინფექციის ბიჯის და აძლიოს სადილო ავლბარის მუქი სასადილო-ღვანაო.

რუსეთის ციური სტამბოლიდან დაბრუნებული აუწყებენ კავკასიის მთავრობას, რომ ავგისტის 17—29 იქ ხოლერა გაჩენილა და ბევრა გადაცვილია კიდევ; ხომალდებს მეზავებებს, რომელიც სტამბოლში მიდიან, ერთის დღით კარანტინში ანერტენ.

ძალაქის აპაზი

* * * დღეს ტულისში მოვილიან კი-სლოვოდსკიდან კავკასიის მთავარ-მარტებულ გენერალ-ადიუტანტს ს. ა. შერემეტევი.

* * * ტულისის სასულიერო სემინარიაში უკვე იყრანთ თავს მოსწავლენი და ავტო რამდენიმე დღეა, გან-მეორებითი ვგზამენი დიოწყო კიდევ. წრეთულ სემინარიაში ოთხმოც-და-ათი მოსწავლემდ ახალი იქნება, რომელთაც წელს გაათავეს სასული-რო სასწავლებლები და სემინარია-შივე არიან გადმოყვანილი სწავლის განსაზღვრება. სწავლა 4 სექტემბერს იწყება. სულ მოსწავლენი სემინარიაში წლებულ 440-მდე იქნება.

* * * ამ წლის ანვარში მოხდა განსა-კუთრებული კრება ბ-ნ მთავარ-მარ-თებლის თავმჯდომარეობით. კრებამ დაადგინა იქონიის უკრადლება იმ მუ-შებსა და გადმოსახლებულთა, რომე-ლიც ამ წლის განმავლობაში გადმო-ვლენ კავკასიაშიან რუსეთიდან, ან სხვა ქვეყნიდან, უკეთეს წელსაც გა-ჩნდება ხოლერა. სხვათა შორის შემუშავებულ იქნა ინსტრუქცია შესახებ იმისა, თუ როგორ უნდა გამოინახოს ეს უკრადლება. ინს-ტრუქციის ძალით, მუშები და გად-მოსახლებულები უნდა უშინარაჰქონ ხალხისთვის დღესინფექციის შემწეო-ბით, უნდა აღმოუჩინონ მათ თავ-შესაფარი და გაკვირებულთ, უნდა-ღვინ საძებლო-სასამელი. თანხმად ამ განკარგულებისა, ბ-ნმა ტულისის გუბერნატორმა მისწერა ქალაქის გა-მგეობას, რომ იგი გამგეობა საქა-

* * * მესამე განყოფილების ბოქაუ-ლი სწერს ქალაქის გამგეობას, რომ კოჯრის გზაზედ უქანსკელ წვიმის გამო მოგროვდა ბლომი და ქვი და ხენჯა, რომელიც უშლის მოგზაუ-რობას და ამიტომ გთხოვთ ვასაუფ-თოვოდ აღუბანა. გამგეობამ შეუთავა-სა, რომ ამაღლების ეკლესიის ზემოდ კოჯრის გზა აღარ ექვემდებარება ქალაქს და უნდა იზრუნოს ერობა-მაო.

დაბა, სოფელი და ძალაქები

ს. სვერი სოფელს სვირს, ქუთაისის მაზორიდან, განმეორებულ-ეპიტორ პიულის დრამა მულტურ-ცია ბოჯაია. * 22 ამ თავის ერთს გლახს მოუწყვეთი სახლში ათი-ოცე სტუმარი, რომელთა შორის ერთი მანდილიანიც ყოფილა, და სადილიდ ამ შეუბრალდებლ მასპინ-ძელს თავისი სტუმრები სულ ერთი-დღე მოუწვამოვს; საწამლოვი ღი-ნოში დაუღვივებია.

ზოგი მოწამულთაგანი გაგვიან-ბულა და საზოგადოდ-კი—ყველანი, გულას კარგისონდენტი — საშში მდგომარეობაში არიანო.

დ. გუდავათი (აბხაზეთი): წლებულ აქეთაც სიმინდის მო-სავალს ტული პირი უჩანს უზომო გავლენს გამო, აბხაზეთში ივლისი

რებაში ხარ. ოსსივე შემთხვევაში-კი არცე ეცხება ვერცხლით იმის, ვინც ცოცხი იცის, როგორ მოდის პური ან საიდგან მოპყუფი ღვინო, და ვი-საც უსწავლია მხოლოდ ჩოთის მარცხს, რომ იანგარიზის ალებ-მიცემობის შემოსავალი და ხარჯი. აშკარაა, რომ მედურის კეთილ-დღე-ობაში ძლიერი დიდ ადგილი დაუქე-ობს ალებ-მიცემობის, თვის ნაწარ-მოების განაღდებს და სხვის ნაწარ-მოების შემდგან. როდესაც ჩემს ალებ-მიცემობის განაღდებს უცხო ადამიანი სრულებით ჩემდა უკითხავად, რას-ა-კვირველია, აღებ-მიცემობის ნაყოფში ვე წილს არ დამიღვს, მანამ მე თე-ოთან არ დავიდებ წილს და ჩემს ალებ-მიცემობს მე თეთიონ არ ვაწარ-მოვებ. აი ეს აზრი, შექმდე ხანკრ-ძლივის გამოცდილებისა და ტანჯუ-ბისა, საყოველთაოხებმა ჩემში დღეს, და საქმეც ამაშია.

* * * აზრი საქუარის ალებ-მიცემობის წარმოების ყველაზედ პირველად გამოიხატა კახეთის მემამულეთა შო-რის. ასეც უნდა ყოფილიყო, რადგან

დამლეფ დასთვის სიმინდი და ახლა მარკლიან. ნაადრევიც აღლ-ნახე-ვირის სიმალეზეც ვაგარე ვგვალვამ. ყუბქმენი აქეთ გავარინად ასხია, მა-გრამ ნამეტან გვიან იქნა. ყვლავე ამ ღრის ჩვენგებური ყურბქმენი მწერი ყოფილა; * იზამელს * ტკილი და მაკარც დაგვიღვეთი. ეხლა-კი ჩე-ნებური ყურბქმენი ჯერ ისგინად არის და მხოლოდ «იზამელს» შესთვლია მარკაველი. აბხაზეთში ღვინო ბლო-მელ მოდიოდა, მაგრამ ერთი-ორი წელიწადი იქნება, რაც თან-და-თან ივლო ამის მოსავლობა.

ქურბობამაც ძალიან ივლო და იმედგაქვს, მალე სრულიად მოის-პობა. ჩვენი პაწაუ-დაბაუცუსთავა-და, ჩვეულებრივი ციებ-ცხელება მო-ისპო და ამის მიზეზი სწორედ სი-სლეთივე უნდა იყოს.

ქვემოთქოზი (ქართლი). აქ თუბცა ნიადაგი თიხითია და ალვა-ალვა ლამიანიც; მაგრამ მა-ინც მოსავალი კარგი იცის, რა-დგანაც მამულენი სარწყავია; განსა-კუთრებით აქ შილის მწვენიერი პური, სიმინდი და ხილეულობა. ამ ბოლო დროს ძალიან გავრცელდა აქ კომპოსტის მოყვანა, რომელიც შეადგინს აქაურ მცხოვრებთა არა მცირე შემოსავლის სტატუსს. პურის მოსავალი უწინდებულად წელსაც კარგი იქნებოდა, რომ გუ-დადმუტა, სურმა არ გამოპროდა. რაც პურს ბარტუა ჰქონდა, უამინ-დობის გამო სულ მთლად «სურმა» დადიქცა.

წლებანდელი ღვინის მოსავალი იმის ნახევარი ვერც-კი მოვა. თუ კარგი ამინდები არ დაუღვა, იქნება ხერიანად ვერც-კი დამწიფდეს ყუ-რბქმენი.

ს. წევვა (რაჭა), 25 ავგუსტო. ჩვენი საშუალო საზოგადო არის გუბის უფა-რეობაში, მაგრამ ამის ესლა ჩვენის ერთადერთის ხიდის უფარგ-სიხად ზედ დავებთ. ავგრ ოთხი თთვეც, რე მდ. ძარულაზე ს. წევის პირდაპირ ხიდი ჩატყდა და ქვევითი კაციც ვერ გადის. თითქმის ნახე-ვარზე მეტი ამ ხიდისა მთელია, მე-რე ნახევარის მასალაც იქვე ჰქვია

თავი და ბოლო კახეთის სამიღირისს არის ღვინო და ეს უმთავრესი წყა-რო კახელების სარო-სამადებლისს ვეღარ ინახებს ხალხს, ვეღარ აძლევს შრომისა და გარჯის ფს. დიდი გამოკვლევა არ დაჭირებოდა კაცს ვაგეო მიზეზი, რის წყალობითაც კახური ღვინო საქმეო ხერის აღარ აძლევდა მის მომყვანს. კახური ღვინო, რომლის ბაზარი კარგა ხანი გასცილდა ტულისის, მთელს კავ-კასიის, ვადიარუსეთის სატახტო ქა-ლაქებში და თითქმის საწლავარ გართამდეც მიდღწია, ასეთი სა-წლავარი საქონელი თითქმის შრო-მის ფასსაც აღარ აძლევს წყა-რომებულს! ვაგონილა ასეთი საარაკო ამბავი!.. კანონი-კი ალებ-მიცემობის არის, რომ რაც საქონელს ემა-ტება მუშეობის და უღიდდება ბა-ზარში, მით ასეთი საქონელი თან-და-თან სულ უფრო და უფრო მოე-ტრებულს მივებას აძლევს თამე-პატრონს. კახელებმა ცხად დაინა-ხეს, რომ მიზეზი მათის საქონლის ფასთა ნაკლებობისა არის ალებ-მი-ცემობის დღევანდელი შეუფერებელი

რაცეუ და კაცო არ არის, რომ ხმა ამიღლის და ეს მზა მასალა ისევ თავის აფილის შეაწყოს. თუ არ ემეველა რამ ამ ხიდსა, წყა-ლი მოიტაცებს ამ მასალას და ხიდის მეორე ნახევარს მოპვ-ლევს.

ჯიხანიშიდგან (იმერეთი) გვეწერს მღვდელი ანდრია ლევაია, რომ მისდამი რწმუნებულ სერგეთის ეკლესიისათვის სხვა და სხვა პირთ შეფერავთ 185 მან., გვეგზავნის სისა შემწვირეთა და მადლობას უცხადებს.

ქიხიცი. ცხადდ ეტყობა, რომ ძალიან მცირე ღვინის მოსავალი მო-ვა წელს წინა-მხარ ქიხიციში, რომ-ღის ვენახები ჯერ მჭიდრის ზამთრის ქირახლებმა დაამარ-დაზიანა და მე-რე ხანგრძლივმა გავლამ დაახუწუ-რე ბუნდანი. სულდის მოსავალი კარ-გია, მაგრამ რა გამოვიდა: ბზის ფა-სად წაიღებენ ჩარჩები.

ს. ოჯახანი (სიღნახის მაზრა). ჩვენ მივიღეთ ბ-ნ სოლომონ ნასიძის-მიერ შეტყობილი შოთა როსთაველის მწველის სასარგებლოდ 6 მ. ამ ფუ-ლისა გვეწონდა 139 მ. 10 კ. ეხლა შესდგა 145 მან. 10 კაბ.

გურია. ოკს წელიწადზედ მეტია, რაც ძველებური ყურბქმენი მოისპო ჩვენ-ს და, რომ იზამელს ანუ «ადესის» ყურბქმენი არ მოეშენებია, ჩვენი ხალ-ხი საშინელს გაკვირებაში ჩაგარდე-ბოდა, რა არის მიზეზი ამ მწვენი-ერის ძველებურის ყურბქმენი მოსპო-ბისა? ორ-გვარი სენი: ომი და ნა-ცარი, თორემ, როგორც ავტონომე-ბის გამოკვლევიდან სჩანს, ფლოქსე-რა ღვითი გურიაში არ ვესტუმრე-ბია.

კარგი ხანი, რაც ვერმორაგლის მანქანის საშუალებით ვენახის წამო-რბას შეუღდენ და ეს ორი სენი თი-თქმის უნებელი შეიქნა, მაგრამ გურის დაბლობა ხალხმა ჯერედ ამი-ხი არა იცის-რა. ამის წინად ერთს გლხთან ლაპარაკი მქონდა და რაკა ვუთხარა, რომ ვენახის ქი-რის წამლობა შესაძლებელია ერთ-გვარის მანქანის საშუალებით-მოქე-

სელო, დამყარებული შუამავლის ნება ყოვლობას და ანგარიშებს. რომ ღვინის წარმოებაც ექვემდებარებოდეს საზოგადო ეკონომიურს კანონს, ამი-სთვის კახელებმა საჭიროდ სცნეს თვის საქონლის ალებ-მიცემობა აწარმოვან თვისივე საკუთარის ხე-თით. ამ აზრმა, რომელიც ყო-ველ მემამულისთვის აშკარა შეიქნა, დაბადა ღვინის წარმოებელთა სა-ზოგადოების საქროება, უკვე ცნო-ბოლო ჩვენის მეთოდების მიერ.

ეხლა კველსთვის ცხადია, საი-თაც უნდა გაიკვიროს გზა ქართვე-ლის ერის ჩარევამ ქვეყნის ეკონო-მიურ ავ-კარგინობაში. მარტო ღვი-ნო როდი მოპყავს ჩვენს ხალხს. მის მკურნობას ხელი მიუღვდება თი-ქმის ყოველ წარმოებელს. პური, სიმინდი, ცხვირი, ძროხა, ათას გვა-რი ხილეულობა, ერთის სიტყვით, თითქმის რასაც დაასახლებთ, ყო-ველდ უზეად მიიღის ჩვენს იმე-წყალო-ზედ, ყოველსავე დიდი მუშტარი ჰყავს კაცობრიობის საუკეთესო ნაზა-რში. ეხლა მხოლოდ სი-ღაა საქე-რო, რომ ყოველ გვარს წარმოებას

ძალიან გაუფიქრდა და მისაყველურა, რომ თუ ასეთი საშუალება გამოიგო-ნეს, რატომ ჩვენ არ გავგებინეთო. იმავე გლხმა მიიხარა, რომ ხალხი ასეთი გულგატეხული არისო, მალე შეიძლება ძველებური ვენახები სულ გადაჩხესო და ეს მწვენიერი გვა-რის ყურბქმენი სამუდამოდ დატო-ვება გუბრისა, მაშინ, როდესაც წამ-ლობის საშუალებით ადვილად შე-იძლება იმ ვენახების გამოპრობება.

შეიძლება ღარბ გლხისათვის გა-საქირი იქნეს ვერობის მანქანის ყიდვა, მაგრამ ერთი მანქანა ხომ ათას და თხუთმეტს მოსახლეს ეყო-ფა და საერთოდ კიდევ არც გაუ-ქირდებათ.

კასკა ერისთავი 21 ავგუსტო, 1893 წ.

ქორამსკონდენცი

მარადიდი (ბათუმის ოლქი) (შეხვეტი) * ახმელ-ეფენდის შემდეგ ამის შეი-ლი არუ-ეფენდი ხალვაშიც მეციდი-ნობადა სკოლის არსებობისათვის. თავის ხარჯით ერთი ქართული მა-სწავლებელი მიიწვიდა და სკოლაში ყმაწვილების სწავლის დაწყება სურ-და, მაგრამ ხალვაშენების გვარის ყმა-წვილებს გარდა, სხვებმა არაიან მი-იყვანეს, რადგანაც წინანდელ რუს მასწავლებლის მეოხებით ყმაწ-ვილებს ხალხი დაპატივადით სკო-ლაშენს და პატრონებს კიდევ ნდობა და პატივის ეცმა. აქ ყველაზე საწი-ნააღმდგომ ხალხის წინაშე უფროა ერის გამბედა, რომ მასწავლებელმა ქართული არ იცოდა და ამას გარდა ღვინითა და არყით თიგეროდა, ქარ-თველ მამადიანთ ბავშვებს მისი არა-ფერი ემსოდათ და ამიტომ ხშირად გაჯავრებული მოგარლი მასწავლებე-ლი ბავშვებს სცემდა ხოლმეო. უზე-ირო მასწავლებლის ყოფა-ტყვეობა, ლოთობა და ბავშვების ცემა-ტყეობა უფრო ხელი შეუწყო ფანტიკ ხო-ჯლების სტრობას, რომლებიც ახმელ-ხალვაშის და სკოლის დაარსების წი-ნააღმდეგ იღვწოდენ.

ახმელ-ეფენდი ხალვაში მარტო ამ * * * იხ. იფრია, № 182.

სათანადო პატრონობა გაუწიოს არა ერთმა და ორმა კაცმა, არამედ მიეღ-მა ჩვენმა ხალხმა, ყოველს ნა-წარმოებელს მოპყალის ხელი მწარ-მოებელთა საზოგადოების შეერ-თებულ ძალით და მედგარდ ჩაეროს ალებ-მიცემობა და თითოე კახე-ლი თუ მღვდარია ღვინით, ქართლს პური მოპყავს ბევრი, დასავლეთის საქართველოს სიმინდი. თეთრთული საზოგადოება იმას უნდა ეყდოს, რომ თავისი ნაწარმოებები ეთად შე-ქცობდეს და, საცა უკეთესი ბაზარი შეხედეს, იქ მიიტანოს გასასყიდად. ამ მოკლე ხანში კიდევ დაარსდ-ერთი საზოგადოება, რომელსაც სახე-ლად ეწოდება «შუამავალი». ამ საზო-გადოებას აზრად აქვს ნაწარმოები ჩვენის ერის მიწაფლობის იმთა, ვისაც იგი უჭირთ, და მის ნაცვლად მოა-წილოს ჩვენს ხალხს ისეთი საქონე-ლი, რომელიც დღეს სხვაგანდამ მოდის ჩვენსა და რომელსაც მამასი-ხლოდ გვაძლევენ გამგენი ჩვენის ალებ-მიცემობისა.

საქმი არ არის ცნობილი, იგი ერთ დროს კონტრიბუტონს ხოჯად იყო, თათრული და არაბული ენა კარგად იცოდა, აგრედვე ქართული წერა-კითხვა; ოსმალოს დროს ქართულ წიგნებსაც კითხულობდა, საქართველოსთან შემოერთების შემდეგ რუსის სისხსურში შევიდა, მალე თავის ნიჭით და გამჭრიახობით დიდი წოდება მოიპოვა მთავრობის წინაშე და მამადინათ ქართველების ოსმალეთში გადსახლების დროს დიდი შრომა შეუძინა, ძალიან მეტადინებოდა, რომ აქაური ქართველები მოელონ და ხოჯების სიტყვით ოსმალეთში არ წასულიყვნენ, ამით და რამდენიმე აქაურ მამადინან ქართველთა საბჭოთა პირებმა დიდი შრომა დასდეს ასეთ საქმეებს და ხალხის საქართველოში დაკავებაზე, ეს კაცი რომ არ ყოფილიყო და რამდენიმე კიდევ სხვა ასეთი პირები, მაშინ შესაძლებელი იქნებოდა, რომ ალი-ფაზა თავდგირიძეს და სხვა ასეთ კაცების მოვხებით თელი მარადილი დაიკლებოდა.

ამდღევანდელ ხალხში თავის მეტადინებობით მალე მარადილის უფროსობა მიიღო. ამ პირმა თავის გამგებობის დროს მარადილიდან მიიღო გარკვევა საზღვარ გარედი ის მოლა და ხოჯები, რომლებიც ოსმალეთიდან ან ზოხსტანიდან იყვნენ საქართველოში მოსულნი, და აქ ხალხს დაარსებულს ურჩევდნენ. ვინც გარდასახულნი იყვნენ, ვინც დაარსდნენ ხოჯა მოღებისა აქ, ამათაც გამოუცხადა, რომ დღეს შემდეგ თქვენ კრიტიკი, ხმა აღარ გაბეჭდოთ და ხალხს არაფერი უხედავთ აქედან წასვლაზე, თორემ ეს თუ შევიტყვ; იცოდეთ, რომ არ შეგარჩნით და თქვენ უფრო უარეს დღეს დაგაყენებთ.

ეს კაცი ასე წინააღმდეგ იბრძოდა მოქმედობდა ამით წინაშე, რადგანაც მან მამადინანების დარჩენებით ვერაფერი გააწყო და ბოლოს საქმე ძალაზე და მოხვედრა მივიდა. გარდა ამისა დიდად შესტკივოდა გული ქართველ მამადინანების დღეობაზე, ნაპეტქურ საქართველოს ამ ძველად დაპყრობულს ნაწილზე, რომ ეს მშვენიერი კუთხე საქართველოს ოსმალეთსაგან ასე უწყალოდ დატყვევდა და დაღუპულა. ამას თავის თავი ქართველად მიანდა, თავის სამშობლო ენად ქართული ენა, თავის სამშობლოდ ქართველობა. ამ კაცის სიმოხებით დღეს მარადიდის ხეობაში მით გვიარის ოჯახებში დიდმა და პატარა ხალხმა ყველამ იციან ქართული წერა-კითხვა. თავის შვილ, არცერთადი ხალხაშვილაც სამეარისი გავლენა მოუხდენდა და დღეს თავის თავს ქართველად აღიარებს და მიერის მარადიდის ქართველებად, მოლოდ სარწმუნოებით მამადინანებს და გერეკრებით დღევანდელ დაშორებულს. ჩვენ ხალხს ცოტა პატრონობა უნდა, პატარა სწავლა გავიგონ და დავარწმუნებთ, რომ მაშინ მოიღებოდა ხოჯები ვერაფერი გააწყობდნენ, ჩვენს მამაში რომ სკოლა განხალდეს და ვინმე სელი მოკლდეს ბავშვების სწავლებას, მაშინ მე ჩემის შვილების დაგვარად წერილობით 100 მ. დახმარება მივცემო. მე ძლიერ მესიამოვნება, რომ კიდევ ის მამადინანები მოვიდეს აქ, რომელმაც ჩვენს ნათესავებს ასწავლა წერა-კითხვა. მცირედ მაინც გვიგონ ამ უბედურებამა, თუ სწავლა რა ძვირფასი რამ არისო და რომ სწავლა სკულის საქმეს არ ატყენს და არც ენებს და

უშლის რამესო. სანატრელია და ადვილად შეიძლება აქ ეს საქმე მიხერხდეს, რადგანაც ჩვენი სკოლის შერობა დღევანდელად მიიღო და სგანა.

დღევანდელი მარადიდის სკოლის მშენებელი შერობა სდგას უქმად, ოთახები ცარიელია, კარებები და ფანჯრები დატეხილი, ერთ ოთახში სკოლის ნივთები აწყვიდა, ყველა ესენი მიიღო არის შენახული, პატრონობას და ზედმედველობას უწყებს მარადიდის უფროსი თ. დ. ლვინიძე, რომელიც დიდად მონატრულია აქ სკოლის გამართვის, ქართველ მამადინანების კეთილად ტყვევას და ნაშვილად პატრონად მშრომლების აღზრდას. ამ პირმა აღიარა, რომ აქ დღითი დღე სკოლის მსურველთა რიცხვი მატულობდა და მომადინანების უფრო იმატებს კიდევ. ამ საქმეს პატრონობა და დახმარება უნდა, თვით ხალხს ამის პატრონობა-კი არ სწავლიან, რადგანაც მრგობები და ხოჯები აწინებენ მათათ. რიგია, რომ ამ საუბარდღობა კითხვას ქართველობამ ყურადღება მიუპყროს და ახმედ-ხაჯაშვილისგან გაცემული სკოლა და ნივთები ქარს და წვიმას არ დაანერგებოდნენ. ასეთ შერობას მერე 600—700 ვეღარ გააკეთებენ. აქ საქარობა მხოლოდ ერთი რიგინი მასწავლებელი და სკოლისთვის სახანარტელი წიგნები. მასწავლებლის ოთახი არის ცალკე. ზემოხსენებულ პირებს გარდა კაცი აქ სხვა პირებშიც უხედავდა ისეთებს, რომლებიც სკოლის და მასწავლებელს ნატრობენ.

ქართველ მამადინანებში თუ გავითვლება რამე, ჩვენის ფქით, ყველაზე უმჯობესი იქნება და უტყვის, რომ აქ, მარადიდში, გაცემდეს რამე, ვფიქრობთ, გაცემდეს მით უფრო, რადგანაც აქ სკოლის შერობა მზად არის, გარდა ამისა აქედ სკოლა მით უფრო არის საქარობა, რადგანაც მარადიდის ფანატრობით მუჯახელს, მურაღულს და ლივანის ქართველობას არაფრით ჩამოეგონებინათ, ქართული ლაპარაკობენ, ქართული გვარები აქეთ, მთებს ქართული სახელები ჰქვიან, სოფლებს, ხეებს, მღირელებს და ამათ რომ ჰქვიან, თუ თქვენ ვინა ხართ, ესენი მაშინდღე იტყვიან: თათარი ვართ. ამით ოსმალეთი-კი გურჯებს უწოდებენ, ესენიც ასე ამობიან, რომ ჩვენ გურჯები ვართ და არა ქართველები. ამ უბედურებს ვერ გაურჩევიათ ის, რომ გურჯი ქართველ ენაზე ქართულს ნიშნავს. ამათში რომ ასე ჰქვიან იმისგან.

— ვინა ხარ შენ, გურჯი თუ ოსმალე, იგი მოგიგებს;
— გურჯიო, ე. ი. ქართველი, რომ გუბოხო;
— გურჯი ხარ, თუ ქართველი, იგი მაინც გეტყვის, რომ გურჯიო, თუ ჰქვიან;
— თათარი ხარ თუ ქართველი, მაშინ-კი ეს თამამდ იტყვის;
— თათარი ვარ, თათარი. ქართველი არა ვარ.
ქართველი ამით გინებად მიანიათ, შეულოცუფად, რადგანაც ქართველნი ქრისტიანები არიანო. ფანატრობით ესენი ძალიან ჰვანან ქვესლიანის, ფოცხოვის და შვეფთის ერთისნაწილის ფანატრი ქართველებს, აქეთ კაცი ხშირად ვერ შეხედება ისეთ ადამიანს, რომ თავიანთი თავი ქართველად აღიაროს. აქარა-ში-კი ეს

უფრო ხშირია, იქ უფრო ადვილად ნახავს კაცი ისეთ პირებს, რომლებიც თავიანთ თავებს ქართველად აღიარებენ.

(შემდეგ იქნება)

რუსეთი

საკუთრად ზღაპრულია. იმდროს დასა დასა უმაღლესი რესკრიპტი ხელმწიფე იმპერატორისა ბ-ნე. ნარიშკინის სახელობაზე. ამ რესკრიპტიდანაა სანს, რომ ზან ნარიშკინს სკოლა განათლებისთვის შეუწირავს სხვა-და-სხვა დროს 700 ათასი მანათი.
მაგრამ ყველაზედ უფრო საყურადღებოა რესკრიპტი შენეფერი სიტყვები ხელმწიფე იმპერატორისა: აქედან (ზანი ნარიშკინმა) აფეთ ტამბოში, საკუთარის ფულით, დიდი შერობა საზოგადო მიზლითებისთვის და ითავით ტამბოვისა და ტამბოვის გუბერნიაში სახალხო სამთხვეულობის დაარსება...
ჩვენ დიდის საიანგენობა და მადლობით გავაზრდებთ თქვენი კეთილი მოლოცვობა და სულითა და გულით გვსურს, რომ თქვენ-მეორე დაარსებული ახალი საქმე სალოხო სამთხვეულობის გამართვისა წინ წასდეს და გავტყდეს ჩვენდა სასიხარულოდ და ტამბოვის გუბერნიის მცხოვრებთა სასარგებლოდ.

თვით მკრობელი სრულიად რუსეთისა, ამბობს გაზეთი *Русск. Жизнь* სახალხო სამთხვეულობის დაარსებას დიდად თანაურერნობს და ამიტომ ამიერდგან, რასაკერძოდა, რეკრეირ ვერ უნდა გაპოვოს ხელი შეუშალოს ამ ფრიად საკეთილო საქმეს—სახალხო სამთხვეულობის დაარსებას და სოფლებში, რიკი, საშეუბროდ, არა ერთხელ მოუწოდებიათ ადმინისტრაციის მკირე თანამდებობის მოხსელო.

უცხოეთი

ინგლისის პარლამენტში ახალი „სკოლიონია დის“ შესგა. ეს დისი მიიღოს თავის ყურადღებას მიაპყრობს იმ კოლიონიას, რომელთაც თვით-მმართველობა აქეთ. ვახუთს *Standard*-ს სასიამოვნო ამბად მიანდა ეს გარემოება და მოჰყავს სია იმ ახალ დისის წარმომადგენელთა.

სასენ-კომბურგატის საპრეტორის გადსვლის გამო ინგლისის ხელში, გაზეთი *Times*-ი ამბობს, რომ ჰერცოგ-ალბერტ-ედინბურგისას ოპოზიცია ცულობდა, რადგანაც იგი ინგლისელი არის, ხოლო იმედატი მღერ დამსახურებს სერთო პატივსცემას და იმპერატორი ვილჰელმი არ დასტოვებს უყურადღებოდ შესანიშნავს ნიქსა და ცოდნას ჰერცოგისას სანაფსარსო საქმეში. *Standard*-ს სასიამოვნოდ მიანდა ინგლისის პრინცი მორე გერმანიის საპრეტორის მიღება, როგორც ნიშანი ინგლისისა და გერმანიის დახლოვებასა. ეს გაზეთი ამბობს, რომ გერმანიის სარაჯო ინგლისისა

ბის კონტინენტზე და ინგლისი უნდა თანაურდნობდეს სამთა კავშირსაო.
ნარიშკინი. ვერობა სრულიად სამხედრო ბანაკად გადაიქცევა. პატარა სერობია, სადაც მილიონ ნახევარი ცხოვრები-კი არ არის, ისეთი სამხედრო კანონის შემოღებას ამბობს, რომ ომის დროს 150 პატალიონი ჯარი ცულობდა.

ადვილი წარმოსადგენია, რა ჯარი უნდა ცულობდეს დიდ სახელმწიფოებს, სადაც 50 და 100 მილიონამდე მცხოვრები ითვლება.

როდესაც რომდენი მისული ნეპოლის ამბავი რომში მომხდარა უწყისობის გამო, ნეპოლიდნი წახალი სხეულან რომავლითა მავლითით, შეკრებილან ათასობით ქუჩებში და დაუწყვიტათ ყვირილი: „გაუაჯოს სამთა კავშირს! დავიშონ საფრანგეთის ავახაკები!“ ხალხმა დაიწყო გლეჯა-მტრევა ფრანგულის წარწერებისა სევეკროზედ და გერბებისა. ამ უწყისობის დროს პოლიცია არსადა სნადა. მეორედღს, როცა ხალხმა გაიგო, რომში საუარანგეთის საფრანგეთის ავლითა, განიზრახა საფრანგეთის საკონსულიდან გერბის აგლეჯა და ალაყაფის კარების ჩამოღება, მაგრამ ხალხი ვერას გახდა. ამ არეულობით ისარგებლეს ანაქრისტებმა, შეკრახეს მებრლები და დაუწყეს ნტრევა ცხენის რკინის გზის გავრეხება. ორთქლიდანსა-კი დაეცნენ, მაშინდის დახსნა-კი ღ ფანჯრები ჩამოსხვირის სახალხო ვაგონში. დარაჯმა თთვი დასცალა, მაგრამ, როგორც ყოველთვის, უწყისობის ჩამდნით-კი არ აწინა, გამეღელ-გამოღელთი შევიდა მოქალაქენი დასქრა. მალე საზოგადოება და ინტელიგენცია პოლიციას და ჯარს-კი არა შეულოდა, პირიქით, სცდილობდა კიდევ როგორმე უსიამოვნება მიეყენებინა. უერანა-ლისტები, აფკატიები, პროფესორები უტყვენდნენ და უტყვიოდნენ პოლიციას: „ავახაკებო!“ გაზეთებს არ მიოყვნიათ, რომ პოლიციამ იბრლი იხმარა მანიფესტანტების წინააღმდეგ და დაპავედა გასაკვირი სტატეები ამნიარ სათაურით: „განადირობა იტალიელებზე ნეპოლიში“. ამას შემდეგ უწყისობის ჩამდნის უფრო გაგულისდნენ და ღამე ქუჩის ფანჯრები მიღვეეს, რადგანაც ვაგონი დასწყეს, სახლის ფანჯრები ჩამატყრეს, ბოლოს ერთი მოკლული ბავშვი ჩასდეს კალათაში და დიდის ამით მიეღი ქალაქი შემოიარეს. ინტელიგენცია ტაშს უკრავდა.

ნარკვევა

თავადი მემურნესკი სწერს თავის გაზეთში:
დაად, მე მოხმამა გარ, რაც განებათ ას დამაძრკით, მაგრამ მანვე გაითხარე, სდ არის ჩვენი თავადა-სწავრობა?
ადაღე უცხოურის და გავგუგავსის შემსიგევის გამო სენს მოლოდ მასან გვექმისამ დამ თავადა-სწავრობაზე, როცა იგი თავისთავს შედაკათს თხოვს. მათადად, 1861 წლის რეფორმების შემდეგ სწავრობა თავადა-სწავრობას დაუხმარის მათა-

რობა, მაგრამ საჭრობა ვისურვით, გავავით და ვნახათ, რომ თავად მსწავრობამ სსჯა საქმიადე ამინის თავი და ანა მარტო სსჯა-და-სსჯა შედავათების თსოვანმა.

ნარკვევა

ამ დღეებში ინგლისელმა ნეტრალმა ამერიკელმა კოსკრმა სანამდელი დასდეს, ცუტრეაში რომელი აჯობებსო. მანდილი იყო 1 მილი. სანამდელი 6,250 ფრანკი. გაიგებინენ გოლინგორის ტაზეზე, როცა დღითან, ლანკაშიროს, ნეტრალმა დანიშნული ადვილი ვასცურა 26 წმასა და 8 წუთში და კოსკრს გაასწრა 137 მეტრით. აქამდე წყალში 1 მილის გასაცურავად სულ ცოტა 28 წმას და 7 წუთი შიანდათ საქირაო.

ინგლისელი მილი უდრის 1,609 1/10 მეტრს.
ინგლისის დედოფალმა ვიქტორიამ მოსურვა დაწერილებულ ამბის შეტყობა შესახებ გემის ავიტორისა დალუვისა. ეს სურვილი დედოფლისა გაიგო ახალგაზრდა ლეიტენანტმა ლორდ გილფორდმა, რომელიც თვითონ მოწვე იყო ნეპოლისგებულ უბედურებისა, შედა დედოფლთან და მოუყვა დაწერილებულს ამბავს. დედოფლი სტროდა, გოლფორდი იძულებული იქნა რამდენჯერმე შეეწყვიტა თავისი საშუარო მომზობანა.

ხოლოცა საერთაშორისო უბედურება და ამიტომ მის წინააღმდეგ საბოლოოდ ყველ ერმა უნდა მიიღოს მონაწილეობა. საქარობა, რომ ყველა სახელმწიფონი ცუდდენ იმ ადგოლას მისაზინ ხოლოცა, საიდგანაც სხვა და სხვა ადვილებში უცდელს. ასეთი ადვილი მექქია. ეს მამადინანთათვის წმინდა ქალაქი საშინელ მღვთაურკობაშია, არც რიგინი წყალობი არც მკურნალები და არც წამალი. თვით მამადინანთათვის მექქიაში სოკელი არა-იეთარ უბედურებად არ ჩაითვლება, რადგანაც მათის ახრთა, თუ ამ ქალაქში გარდაცვალა ვინმე, პირდაპირ სამიანებში წავა, მაგრამ უბედურება ისაა, რომ ამ ქალაქიდან მილოცავენს ხოლოცა ყველა სახელმწიფოში გდაქვეთ ხოლოცე. რა თქმა უნდა, სრულიად შეუძლებელია იტკრძალოს, მამადინანები სალოცავად ნუ წავლენ თავიანთ წმინდა ქალაქშიო. მაგრამ კიდევ არის სხვა საშუალება. საქარობა, თვით მექქია, ეს უშინდური ქალაქი, დასუთოვდეს და დიწმინდაოს. შეიძლება სხვა სახელმწიფოთა ძალი დატარონ ხონტარის, ეს ქალაქი სუფოად იყოს შენახული, ვერობისავე სახელმწიფოთა ხარჯით მანეც; თუ ამ ხარჯს ხონტარით არ იყირებს, მანამ ეს არ იქნება ასრულებული, სხვა და სხვა სასანატრო კონკრესტებს გამართვა ვერასფერს ვერ გააწავას.

მეურნეობა

ჩიკეთის გამოფენებზედ ვახუაინილი იყო ტუმოლიდგან კონიაკი და

